ΕΤΟΣ Δ'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1874. ΑΡΙΘ. 192.

ΠΑΝΟΠΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία . . . . » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία . . . . . » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησία . . . . . φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . . κἂν ἢ παραβαίνειν τις αὐτοὺς ἢ νεωτερίζειν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα τὸν στίχον. . . . . Λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμέναι καὶ μηδαμῶς καθαπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον . . . . . λεπτ. 40

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύλλογος «τῶν Μεσαιωνικῶν σπουδῶν,» περὶ οὗ ἐν ἐκτάσει ἐγράψαμεν πρό τινος, δημοσιεύσαντες καὶ ἐγκύκλιον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ διαλαμβάνουσαν, ὠνόμασεν ἡμᾶς ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντελέσωμεν ὑπὲρ τούτου εἴτε συγγράμματα, εἴτε χρηματικὰς εἰσφορὰς συλλέγοντες δι' αὐτόν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου συλλόγου νὰ ἀποταθῶσι πρὸς ἡμᾶς.

Ὁ λάκκος ὠρύχθη, νῦν δ' ἐπιζητεῖται τὸ θῦμα.

Τίς ἠνέῳξε τὸν λάκκον; Οὐδεὶς ἄλλος παρὰ ὁ κ. Βούλγαρης καὶ οἱ περὶ αὐτόν! Ποῖον δὲ τὸ θῦμα ὅπερ τὸ χαῖνον μέλλει νὰ καλύψῃ μνῆμα; Τοῦτο καθ' ἡμᾶς ἀδηλον πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον. Τοῦτο μόνον ἐρωτῶμεν τοὺς περὶ τῶν κοινῶν συζητοῦντας, καὶ τὰ ναυάγια τῶν ἐλευθεριῶν τῆς δυσμοίρου Ἑλλάδος πολιτευομένους. *Ὑπάρχει ὑψηλοτέρα καὶ πανσθενής τις Δύναμις, κηδομένη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων*, καὶ αὕτη ἐν προγενεστέραις δειναῖς δοκιμασίαις ἔσωσε τὴν Πατρίδα; Ἐὰν ὑπάρχῃ, ὅπως καὶ ἡμεῖς καὶ πᾶς τῶν φρενῶν μὴ ἐξεστηκὼς παραδεχόμεθα, τότε μέλλει καὶ αὖθις νὰ ἐπαληθεύσῃ, τὸ ὑπ' αὐτῆς τῆς Δυνάμεως πρὸ πολλῶν αἰώνων τοῖς ἀνθρώποις ἀποκαλυφθὲν, πάντοτε δὲ ἐπαληθεῦσαν, ὅτι «*Λάκκον ὤρυξεν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.*» Ὅτε οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι οἱ τὸν λάκκον ἀνασκάψαντες αὐτοὶ οὗτοι καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ταφῶσιν ἐν αὐτῷ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ πανσθενὴς αὕτη Δύνομις ἀπέστρεψε καὶ πάλιν τὸ ἑαυτῆς πρόσωπον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλλει νὰ ἐγκαταλείψῃ αὖθις τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν νὰ κυλισθῇ εἰς τὸν βόθρον τῶν ἰδίων ἀνομημάτων, τότε τί μέλλει νὰ συμβῇ; Οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅ,τι συνέβη ἐν Γαλλίᾳ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅ,τι συμβαίνει νῦν ἐν Ἱσπανίᾳ. Ὁ μὲν Βούλγαρης μέλλει νὰ καταστῇ ὁ δήμιος τῶν ἐλευθεριῶν ἡμῶν, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἀνεχθῇ τοῦτο, οὗτος δὲ, τὴν ἐξουσίαν κατέχων εἰς χεῖρας καὶ τὴν βίαν ἀντιτάσσων κατὰ τῶν ὁμοφύλων, θὰ ἐνταφιάσῃ μὲν τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Βουλῆς, μαύρην δὲ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτων θὰ ἐγείρῃ στήλην, ἐφ' ἧς θὰ ἐπιγράψῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κειμένου ὑπ' αὐτὴν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀλάστορος νικητοῦ, ὡς ἄλλος τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος νεκροθάπτης! Ἰδοὺ διὰ τίνα λόγον τοιαύτην διὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προετάξαμεν ἐπιγραφήν.

Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς εἰς ὅλα ταῦτα τί κάμνει ἢ τί θὰ κάμῃ; Τίποτε ἄλλο, ἀπολύτως τίποτε, *παρὰ θὰ βασιλεύῃ καὶ δὲν θὰ κυβερνᾷ*. Μάλιστα, κύριοι, αὐτὰ ἐφωνάζετε πέρυσιν, ὅτε τὰ τοῦ Ἔθνους διῴκει ὁ κ. Δεληγεώργης. Λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς θὰ τηρῇ ἀπαραβάτως καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πάντων τῶν ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας εὑρισκομένων, δηλ. *θὰ βασιλεύῃ καὶ δὲν θὰ κυβερνᾷ*. Ἀλλ' ἡ Πατρὶς κινδυνεύει, τὸ Σύνταγμα ποδοπατεῖται, ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων παραλύεται καὶ τέλος πάντων τὸ πᾶν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων διατρέχει; Ἂς γείνῃ ὅ,τι γείνῃ θὰ σᾶς εἴπῃ ὁ Ἡγεμών, ἐγὼ ἐτάχθην νὰ βασιλεύω σεῖς ἐτάχθητε νὰ κυβερνᾶτε. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις παρανομεῖ καὶ τὸ πᾶν ἀντιποιουμένη κατέστησε τὸ Σύνταγμα γέλωτος καὶ ἐμπαιγμοῦ ἄξιον; Ἐκεῖνος πάλιν θ' ἀποκρίνηται, ὑπῆρχε Κυβέρνησις καὶ τὸ Σύνταγμα εὐλαβηθεῖσα, καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ τηρήσασα, ἀλλὰ ταύτην συνασπισθέντες κατερρίψατε ὅπως ἱδρύσητε νέαν, νομιμωτέραν, δικαιοτέραν καὶ ἱκανὴν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας ὑμῶν αὐτῶν τῶν ἐκπορθητῶν τῆς ἐξουσίας. Αὕτη καθιδρύθη οὐχὶ ἐξ ἑτερογενῶν στοιχείων ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ φυράματος τῆς καθ' ὑμᾶς ἀντιπολιτεύσεως. Αὕτη μετὰ μίαν σύγχυσιν ἀρχῶν πολιτικῶν καὶ φρονημάτων διεστραμμένων, ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ ἐκδηλωθέντων παρ' ὑμῶν αὐτῶν, ἠτήσατο ἵνα τῇ δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν *συγκατάθεσιν τοῦ Ἔθνους, ἂν δηλ.* τοῦτο ἀρέσκεται νὰ κυβερνᾶται παρ' αὐτῆς δι' ἐκλογῆς νέων ἀντιπροσώπων. Ἑπομένως ἀφοῦ τῇ ἐδόθη τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὸ ἐνήσκησεν, ὅπως καὶ ἂν ἐνήσκησεν αὐτὸ, καὶ ἰδοὺ ἵσταται καὶ κυβερνᾷ καὶ πολιτεύεται σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἃς ἀνέκαθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ εἶχε διαχαράξῃ. Λοιπὸν τί ζητεῖτε παρ' ἐμοῦ; Ζητεῖτε νὰ ἀφαιρέσω τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῆς; Καὶ πῶς ἄλλως νὰ τὴν ἀφαιρέσω παρὰ οὕτως, ὅπως τὸ Σύνταγμα μοὶ διαγράφει; Μὴ ζητεῖτε λοιπὸν παρ' ἐμοῦ νὰ πράξω ὅ,τι μὴ πράξας μέχρι τοῦδε ἤκουσα ὑμῶν λεγόντων ὅτι τὸ ἔπραξα, δηλαδὴ ὅτι *κυβερνῶ* ἀντὶ νὰ *βασιλεύω*. Ὅθεν ἐμὲ μὲν ἄφετε νὰ βασιλεύω, ἐντὸς τῶν βασιλικῶν ὁρίων περιοριζόμενος, ὑμεῖς δὲ κυβερνήσατε τὸν τόπον ὅπως ἀρέσκει ὑμῖν νὰ κυβερνᾶται. — Ἰδοὺ τί κάμνει ἢ τί θὰ κάμῃ ὁ Βασιλεύς.

Ἄρα οὐδὲν ὑπάρχει μέσον ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν συνεχόντων ἡμᾶς δεινῶν; Καὶ τίνα δεινὰ πάσχετε, ὦ Ἕλληνες, καὶ παρὰ τίνων πάσχετε αὐτά; Ὁ Βασιλεὺς, ὡς ἄνω ἀπεδείξαμεν, δὲν πταίει, διότι οὔτε αὐτὸς προεκάλεσεν αὐτὰ, οὔτε αὐτὸς δύναται, ἐπεμβαίνων ἀκαίρως, νὰ τὰ ἀποσοβήσῃ, καὶ νὰ μὴ ἀκούσῃ πάλιν ὅ,τι συνήθως τῷ εἴπατε, ὅτι δηλ. *Κυβερνᾷ, ἐνῷ μόνον νὰ βασιλεύῃ ὤφειλεν*. Τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ἀνεβιβάσετε ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, σὺ κύριε Κουμουνδοῦρε καὶ σὺ κύριε Ζαΐμη καὶ πάντες οἱ περὶ ὑμᾶς, ἄρα σεῖς οἱ τὸν Βούλγαρην εἰς πρωθυπουργὸν ἐμμέσως προαγαγόντες, σεῖς πταίετε. Διότι εἰ μὲν ἐγινώσκετε τοῦτον τάσιν ἔχοντα πρὸς τὸ παρανομεῖν καὶ παραβιάζειν τοὺς νόμους, ὠφείλετε καὶ ν' ἀποστῆτε πάσης μετ' αὐτοῦ πολιτικῆς συμμαχίας, εἰ δὲ πάλιν ἐγινώσκετε χρηστὸν τὸν ἄνδρα καὶ θιασώτην τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, τότε κακῶς πράττετε νῦν κατηγοροῦντες αὐτοῦ, διότι οὗτος οὐδόλως ἠδύνατο νὰ μεταβληθῇ. Ἐπειδὴ ἢ κακὸς ἀπ' ἀρχῆς ἦτο καὶ τοιοῦτος πάντοτε ἔμελλε νὰ ἦναι, ἢ καλὸς, καὶ τοιοῦτος βέβαια θὰ ἦναι καὶ τόρα. Ταῦτα καθ' ἡμᾶς εἶναι τὰ ἀληθῆ συμπεράσματα εἰς ἃ ἕκαστος καταντᾷ ὅταν συλλογισθῇ τίνες οἱ αἴτιοι τῶν ὅσων σήμερον ἅπασα ἡ Ἑλλὰς πάσχει καὶ τῶν ὅσων μέλλει ἴσως ἀκόμη νὰ πάθῃ δεινῶν.

Πρὸ πολλοῦ ἀποφασίσαντες νὰ παύσωμεν συζητοῦντες ὡς δημοσιογράφοι περὶ τῶν πολιτειακῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ τραπέντες εἰς πραγματείαν πάντῃ ἀλλοτρίαν τῆς τῶν κοινῶν ἐρεύνης, ἤτοι τὴν ἔκθεσιν τῶν συνεχουσῶν τὴν Ἑλλ. ναυτιλίαν ἀποριῶν, πολλῶν τὴν περιέργειαν διηγείραμεν, διὰ τί τάχα ἡ ἄλλοτε προταγωνιστοῦσα ἐν ταῖς τοιαύταις συζητήσεσι καὶ διὰ τοῦτο μετὰ πολλῆς περιεργείας ἀναγινωσκομένη «Πανόπη» ἡσυχίαν ἄγει. Καὶ τί ἠθέλετε νὰ πράξῃ μία μικροσκοπικὴ τῆς ἡμ. ἐπαρχίας ἐφημερὶς, πρὸ πολλοῦ διαγνώσασα ὅτι δὲν δύναται ὁ τύπος ἐν Ἑλλάδι νὰ μεταβάλῃ ἢ ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐπὶ τὰ χείρω φορὰν τῶν Ἑλληνικῶν, οὐδὲ νὰ μεταστήσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς παρανομίας καὶ φαυλότητος, ἐν ᾧ πρωταγωνιστοῦσιν ἡ κακοήθεια καὶ ἡ μοχθηρία, καὶ ἐν ᾧ ἅθλον ἀκλεὲς πρόκειται ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας διὰ πάσης αὐθαιρεσίας καὶ ἀνηθικότητος, συνάμα δὲ καὶ ἡ διὰ παντὸς ἀνοσίου τῶν νόμων ἐμπαιγμοῦ κατακράτησις τῆς ἐξουσίας; Πρὸς τί δὲν θραύομεν ἢ δὲν ῥίπτομεν τὸν κάλαμον ἡμῶν κατὰ γῆς, ὦ συνάδελφοι, προκειμένου νὰ γράφωμεν καὶ νὰ ἀναπτύσσωμεν τὰς συνταγματικάς μας ἐλευθερίας εἰς ἕνα λαὸν ἀνάξιον τῶν ἐλευθεριῶν του τούτων; Τί ὠφελεῖ νῦν νὰ φωνασκῶμεν καὶ νὰ ἐπιβοώμεθα μάρτυρας Θεόν τε καὶ ἀνθρώπους διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν Συνταγματικῶν ἡμῶν ἐλευθεριῶν παρὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τὴν ὕβριν τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου παρ' αὐτῆς καὶ τῶν ταύτης παρασίτων, ὅταν ἡμεῖς, οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν δημοσιογράφον δὲν κατορθώσαμεν νὰ διδάξωμεν καὶ ἐμφυτεύσωμεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς τιμῆς, καὶ δὲν κατεστήσαμεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῆς ἰδίας ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξίας τῆς ψήφου του; Ἔλθετε λοιπὸν ὅλοι νὰ λάβωμεν τὴν ἀξίνην ἀντὶ τοῦ καλάμου εἰς χεῖρας, καὶ ἀνορύξαντες βαθὺν λάκκον, νὰ ἐνταφιάσωμεν μόνοι ἐν αὐτῷ τὰς συνταγματικάς μας ἐλευθερίας, καὶ ἂς ἀφήσωμεν *τοὺς νεκροὺς θάπτειν τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς*. Διότι μόνον πρὸς νεκρῶν Ἐπαρχίας, ἐὰν παρομοιώσῃ τις τὰς νεκροπόλεις ἐκείνας, ὧν οἱ κάτοικοι, ὡς ἄλλοι μαῦροι, ἔκυψαν τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ βάρος τῆς πιέσεως τῶν νῦν Κυβερνώντων τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα πρὸ τῶν λογχοφόρων ὀρδῶν των, μόνον πρὸς τοιαύτας, λέγομεν, νεκροπόλεις ἐξομοιῶν τις αὐτὰς, δύναται νὰ ταῖς συγχωρήσῃ ὅπερ ἔπραξαν ἁμάρτημα, καὶ τὰ *νευρόσπαστα* τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Βούλγαρη, ποῦ μὲν τῷ φόβῳ ποῦ δὲ τῇ βίᾳ ποῦ δὲ καὶ τῇ καλπονοθεύσει ὑπείκουσαι, ἀνέδειξαν βουλευτάς. Ὅταν δὲ οὕτως ἀκαθέκτως ἡ σηπεδὼν προσέβαλε τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἑπόμενον ἦτο καὶ ὅ,τι ὑγιὲς ἐξ αὐτοῦ κατελείφθη νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τῆς σήψεως καὶ νὰ περιπέσῃ εἰς ἣν περιέπεσε θνησιμότητα.

Ἐὰν φέρωμεν ὡς παράδειγμα τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν, μολονότι αὕτη καυχᾶται ὅτι μετὰ τὴν πρωτεύουσαν ἀντέστη ὅσον ἠδύνατο εἰς τὴν Κυβερ-

νητικὴν πίεσιν, ἐὰν ταύτην φέρωμεν ὡς ὑπόδειγμα τῶν ἄλλοθι γενομένων ἐπεμβάσεων ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐὰν συγκρίνωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων αὐτῆς πρὸς τὴν τῶν πολλῷ ταύτης ἀπολιπομένων, βεβαίως θὰ πορισθῶμεν ὅτι, ὅπου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἠννόησεν ἔτι τὰς ἰδίας ἐλευθερίας, καὶ ὅπου φρίκην καὶ τρόμον προξενεῖ ἡ παρουσία τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐκεῖ καὶ τὰ ἀποτροπαιότερα κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου τολμήματα ἐτολμήθησαν. Ὅπου δὲ ἡ εἰδεχθὴς τῆς ἐξουσίας ὄψις ἐσύλησε καὶ κατεπόρνευσε διὰ τῆς βίας τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰς συνειδήσεις τῶν ἐκλογέων, ἐκεῖ καὶ πλείστους ὅσους εὗρεν ὀπαδοὺς, δι' ὧν κατισχύσασα νῦν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τοῦ ὀρθοῦ, τοῦ δικαίου καὶ τῆς νομιμότητος, ἀπήλασε μὲν αὐτοῦ πᾶσαν ἐλευθερόφρονα καρδίαν, μετέβαλε δὲ τοῦτο, ὅπερ ἦν ἡ μόνη ἀσφαλὴς τοῦ Ἔθνους ἄγκυρα, εἰς περίβολον ἀνδρικέλων, κατανευόντων μὲν ὅταν ἡ προστατεύσασα αὐτὰ Κυβέρνησις κατανεύῃ, ἀνανευόντων δ' ὅταν αὕτη ἄνω αὐτοῖς νεύῃ. Τί λοιπὸν κόπτεσθε νῦν καὶ διαρρηγνύεσθε τὰ ἱμάτια, ἀφοῦ πρῶτα μὲν ἡμαρτήσατε προσεταιρισθέντες αὐθαιρέτοις καὶ ἀνόμοις πολιτικοῖς συμμάχοις, ἔπειτα δὲ ἐξημαρτήσατε κατελθόντες εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα, τὸ ἐξαγόμενον τοῦ ὁποίου, ὡς οἱ ὀξυδερκεῖς πρὸς τὸ μέλλον κάλλιστα προεῖδον, ἔμελλε πάντως νὰ ἦναι, ὁποῖον ἤδη ἀπεδείχθη; Ὅταν τις σταδιοδρομῇ ἢ ὅταν παγκρατιάζῃ πρὸς ἀνταγωνιτὴν, οἷος ὁ κ. Βούλγαρης, ἀνὴρ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸς ὅτι οὐδέποτε ἀθλῇ νομίμως, ἢ πρέπει ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀγῶνα, ἢ κατελθὼν πρέπει ν' ἀγωνισθῇ. Ἄλλως, ἐὰν ἀποστῇ τῆς πάλης πρὶν ἢ ὁ ἀγὼν λάβῃ πέρας, οὗτος συριγμῷ καὶ πατάγῳ καὶ πολλῷ γέλωτι παρακολουθεῖται, κακὸν, ὃ μὴ πάθητε νῦν ὑμεῖς, οἱ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος δυσέλπιδα προοιωνιζόμενοι. Ἐμμείνατε, ἐγκαρτερήσατε, παλαίσατε νομίμως καὶ προκινδυνεύσατε τῶν πάντοθεν ἀπειλουμένων νὰ καταπατηθῶσιν ἐλευθεριῶν ἡμῶν, καὶ ὅταν ἐπιστῇ τὸ τέλος τῶν ἀγώνων πέσατε, ἀλλ' ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ἐλευθερίας μαχομένους καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων νομίμων ἀθλοῦντας, βέβαιοι, ὅτι οἱ νικηταὶ ὑμῶν οὐ στεφανωθήσονται, ὡς μὴ ἀθλήσαντες νομίμως. Ἐγκαρτερήσατε λοιπὸν μέχρις οὗ λάβῃ πέρας ὁ περὶ τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἀνόμων καὶ ἐννόμων ἐκλογῶν ἀγὼν, καὶ τούτου περαιωθέντος παλαίσατε τὸ παγκράτιον. Καὶ ἐὰν μὲν ἡττηθῆτε ἀποχωρήσατε, ἀφήνοντες τοὺς ἀνόμους μετὰ ἀνόμων νὰ συνεδρεύωσι καὶ νὰ μεταβάλλωσι καὶ καθεστῶτα, καὶ πολίτευμα, καὶ νόμους, καὶ τὰ πάντα. Ναὶ, ἄφετε αὐτοὺς νὰ πιέσωσι τοὺς δειλοὺς τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι τοῦ στρατιώτου τὴν λόγχην βλέποντες τρέμουσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν δουλεύουσιν. Ἄφετε αὐτοὺς νὰ ἐπιβάλωσι βαρεῖς φόρους ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐκείνων, ὅσοι δελεαζόμενοι ὑπὸ ἑνὸς πενταδράχμου ἐπώλησαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ συνείδησιν εἰς τὸν ἀναξίως τὴν θέσιν τοῦ Βουλευτοῦ διὰ τῶν χρημάτων παρ' αὐτῶν ἐξωνησάμενον. Ἄφετε αὐτοὺς νὰ ὠρύξωσιν, ὃν ὀρύττουσι τάφον τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, ἵνα θάψωσιν ἐν αὐτῷ τὰ πολύτιμα ταῦτα ἀγαθὰ, ἅτινα οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ αὐτῶν διὰ τοσούτων ἀγώνων καὶ αἱμάτων ἐξηγόρασαν παρὰ τῆς ἕως χθὲς δυναστευούσης ἡμῶν φυλῆς. Ἄφετε τέλος αὐτοὺς νὰ εὐφρανθῶσιν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀνομήμασι καὶ ν' ἀποθανατώσωσι τὸ ἑαυτῶν ὄνομα ὡς ζηλωταὶ τῆς Ἡροστρατείου δόξης, ἵν' οὕτω δοθῇ δικαίωμα τῇ Ἱστορίᾳ νὰ ἐπιγράψῃ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῶν τάδε «ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΑΤΡΙΔΕΣ ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΑΙ, ΟΙ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΥΤΑΙΣ ΤΑΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΣΥΓΚΑΤΑΘΑΨΑΝΤΕΣ»!

Ἡ περὶ φάρων σύμβασις.

Τινὲς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ δύο τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἐπελήφθησαν ἐνδιαφερόντως τοῦ ζητήματος τῆς περὶ φάρων καὶ φανῶν συμβάσεως, τῆς συνομολογηθείσης μεταξὺ τοῦ Γάλλου κ. Jehenne καὶ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ ὄντως τὸ θέμα τοῦτο, ἀρκούντως ζωτικὸν καὶ ἐθνωφελὲς, ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, ἡ «Πανόπη» ἡ μετὰ πολλῆς θερμότητος πραγματευομένη ἀπὸ πολλοῦ τὰ τῆς Ἑλλ. ναυτιλίας δὲν θέλει ἀδιαφόρως παρέλθει αὐτὸ, προβλέπουσα πολλὴν τὴν ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ὠφέλειαν.

Οὐδεὶς ὁμολογουμένως ἀρνεῖται ὅτι ἡ μὲν ἐνεστῶσα κατάστασις τῶν ἐν Ἑλλάδι φάρων καὶ φανῶν δὲν εἶναι ἀρίστη, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐπέστη πλέον, ἵνα μὴ τὰ ἑλληνικὰ παράλια, δι' ὧν ἀνάριθμα ἀδιακόπως πλοῖα διέρχονται, θεωρῶνται ἄλλαι πέτραι Σκύλλης καὶ Χορίβδεως. Ἡ βελτίωσις δὲ αὕτη θέλει κατορθωθῇ κυρίως διὰ δύο τινῶν, τῆς ῥιζικῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑπαρχόντων φάρων καὶ φανῶν κατὰ τὸ τελειότερον διοπτρικὸν σύστημα, καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν, στερεῶς καὶ καταλλήλως τοποθετουμένων ἐπὶ τῶν ἐπικαιρωτέρων καὶ κινδυνωδεστέρων παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἡ βελτίωσις αὕτη δὲν θέλει πιθανώτατα ἐπέλθει, ἐὰν ἀφεθῇ μόνον εἰς τὰς χαλαρὰς ἐνεργείας καὶ τὰ γλίσχρα μέσα ἃ παρέχει τοῖς τοῦτο ἐπιτετραμμένοις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων ὑπαλλήλων, τὸ εὐτελὲς τῶν χορηγουμένων μέσων καὶ γνώσεων εἰσὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἐμποδίσαντα τὴν βελτίωσιν τοῦ καθ' ἡμᾶς συστήματος τῶν φάρων καὶ φανῶν.

Πρώτην ἤδη φορὰν παρουσιάζεται σύμβασις ὑποσχομένη τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῶν φάρων καὶ φανῶν, ἐπιτευχθησομένην διὰ τῆς κατασκευῆς τεσσαράκοντα νέων φάρων, τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὸ νεώτερον διοπτρικὸν σύστημα. Ὁ τὴν σύμβασιν ταύτην προτείνας καὶ συνομολογήσας κ. Jehenne, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας, φαίνεται ἀνὴρ λίαν πεπειραμένος περὶ τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, ἅτε δὴ ἐπιτυχὼν τοιαύτας καὶ ἐν Σουὲζ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ καὶ ἀλλαχοῦ. Κατὰ δημοσιευθεῖσαν περίληψιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως:

«Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται τὸ πρῶτον ἔτος νὰ κατασκευάσῃ μέγιστον φάρον Α'. τάξεως εἰς τὰς Οἰνούσας νήσους (πλησίον τῶν Κυθήρων), ὅστις θέλει καθοδηγεῖ διὰ φωτὸς εἰς 33 μιλίων ἀπόστασιν διακρινομένου τοὺς ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἑλλάδα ἢ Τουρκίαν καταπλέοντας. Εἴπομεν, ὅτι ὁ μηχανισμὸς μόνος τοῦ φάρου τούτου ὑπολογίζεται ἀξίζων 75 χιλιάδας φράγκων ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου καὶ ζυγίζων ὑπὲρ τοὺς 20 τόννους, ἄλλαι δὲ τόσαι δὲν θὰ φθάσωσιν εἰς ἀνοικοδόμησιν τοῦ πύργου, τῶν φυλακείων, ἀποθηκῶν κλ. παραρτημάτων καὶ τοποθέτησιν αὐτοῦ· κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ καὶ δύω ἄλλους φάρους ἴσης σπουδαιότητος, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἔσεται ἐξ ἴσου πολυδάπανος, διότι θέλει θεμελιωθῇ εἰς μέγιστον βάθος ἐπὶ τῶν ἀμμωδῶν ὑφάλων παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Ἀράξου (κάβο Πάπα), ἵνα φωτίζῃ μακρόθεν τοὺς ἐκ τῆς Ἀδριατικῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐν γένει καταπλέοντας, ὁ δ' ἕτερος θεμελιωθήσεται εἴς τινα ῥηχὰ παρὰ τὴν Κέρκυραν λίαν ἐπικίνδυνα. Ἐκτὸς τούτων ὅμως τὸ συμφέρον τῆς Ἑταιρίας ἀναγκάζει αὐτὴν νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν ἵδρυσιν καὶ τῶν ἄλλων φάρων καὶ φανῶν, ἵνα ἀρχίσῃ εἰσπράττουσα ὁλοκλήρους τοὺς φάρους εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐχὶ μικρὸν τμῆμα αὐτῶν. Ὡρίσθησαν δὲ αἱ ἑξῆς ἄλλαι θέσεις πρὸς ἀνέγερσιν φάρων καὶ φανῶν τὰ γνωστὰ ἀκρωτήρια Μαλέα, Ταινάρου, Σουνίου καὶ Καφηρέως, αἱ νῆσαι Ὕδρας, Πόρου, Τήνου, Μήλου, Θήρας, Σκύρου Σκιάθου, Σκοπέλου (2 πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον), Κεφαλληνίας (εἰς Πορτολιμάνι) καὶ αἱ ἑξῆς ἄλλαι ἐπίκαιροι ναυτικαὶ τοποθεσίαι, Λαύριον, Στυλὶς, Ἀρετοῦσα, Καραμπαπᾶ (ἀκρωτήριον Χαλκίδος), Ἀργυρονήσι, Ὠρεοὶ, Κυλλήνη, Μυνεμβασία, Πορτοχέλι, Ναύπλιον, Δουκάτον, Τραμποῦκι, Γαρδίκι, Γαϊδαρος, Χέλιον, Ποντικονῆσι, Δίψα, Χιλιομέλι, Ψαρομήτα, Πρασούδα (πλησίον Κύμης) καὶ Γαλαξείδιον, πόλις ναυτικωτάτη, ἔτι δὲ πολλοὶ ἄλλοι λιμένες εἰς οὓς θέλουσι τεθῇ ῥῶτα μικρότερα. Ἐκτὸς δὲ τούτων θέλει ἀναλάβει τὴν συντήρησιν τῶν ὑπαρχόντων φανῶν, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν τροποποίησιν πάντων κατὰ τὸ διοπτρικὸν σύστημα, ἥτις ἐν Ἑπτανήσῳ ἰδίως θέλει ἀπαιτήσει δαπάνην μεγάλην. Κατασκευασθήσονται δὲ καὶ 2 πλευστοὶ φανοὶ, πολὺ χρήσιμοι εἰς τὸ Μπούρτζι τῆς Χαλκίδος καὶ εἰς τὴν Λευκίμην τῆς Κερκύρας.»

Βεβαίως οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἐὰν ἐκπληρωθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις τῆς ἑταιρίας ταύτης, πληροῦνται πλεῖσται ἀνάγκαι καὶ πολλὰ θαλάσσια δυστυχήματα προλαμβάνονται, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐλλείψεως φάρων εἰς τοιαῦτα ἐπικίνδυνα μέρη.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὰς ἑξῆς σκέψεις της περὶ τῆς φορολογίας τῶν πλοίων.

«Τὸ σπουδαιότερον ὅμως κεφάλαιον τῆς παρούσης πραγματείας εἶναι τὸ τρίτον, ἡ φορολογία, ἣν θέλει εἰσπράττει ἀντὶ τόσων θυσιῶν ἡ ἑταιρία αὕτη, διότι μεγάλως πονοῦσιν οἱ φωνασκοῦντες, ὅτι θὰ ἐξοδεύωνται οἱ βαρέα τελοῦντες ἐμποροναῦται ἡμῶν. Ἂς ἐξετάσωμεν καὶ τοῦτο καὶ ἂς πληροφορήσωμεν τοὺς τοιούτους, ἵνα μὴ ἐξαπατῶσι τοὺς ἁπλουστέρους τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος πληρώνουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν πάντα τὰ πλοῖα 3 λεπτὰ κατὰ τόννον, ἐνῷ εἰς τὴν ἑταιρίαν τὰ μὲν μικρὰ μέχρις 20 τόννων οὐδὲν θὰ πληρώνωσι, τὰ δὲ μεγάλα 5 μὲν λεπτὰ κατὰ τόννον δι' ἕκαστον διάπλουν ἀκτοπλοϊκὸν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὅσον μέγας καὶ ἂν ἦναι, (φερ' εἰπεῖν μέχρι Κερκύρας ἢ Πατρῶν) καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἐκ κακοκαιρίας σταθμεύσῃ καθ' ὁδὸν καὶ εἰς ἄλλους λιμένας, διὰ δὲ τοὺς μεγάλους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πλόκας οἵτινες δὲν γίνονται συχνάκις, 8 λεπτὰ κατὰ τόννον. Αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη! φορολογία, καθ' ἣν ἓν πλοῖον μέγα 300 τόννων, ὅπερ θὰ ἐπιχειρήσῃ 2 ἢ 3 τὸ πολὺ κατ' ἔτος πλοῦς μακρούς, θὰ πληρώσῃ διὰ κατάπλους καὶ ἀπόπλους καθ' ὅλον τὸ ἔτος δραχμὰς 96 ἢ 144, ἐνῷ ἤδη πληρώνει 36 ἢ 54 δρ. ἐπιβαρυνόμενον διὰ 90 κατὰ τὸν ἀνώτερον ὅρον δραχμῶν, ὅπως ἀπολαύσῃ τηλικούτων εὐχερειῶν. Ματαιοπονία εἶναι νὰ συγκρίνῃ τις τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Τουρκίᾳ φορολογίας, διότι οἱ ναυτικοὶ ἡμῶν γινώσκουσι κάλλιστα τί πληρώνουσιν, ἀναφέρομεν δ' ὅτι ἡ Ἀγγλία εἰσπράττει πρὸ 5 ἐτῶν διὰ τὴν μέλουσαν ἀνέγερσιν ἑνὸς μόνου φάρου ἐν Κεϊλάνῃ 20 λεπτὰ κατὰ τόννον! παρὰ τῶν ἐκεῖθεν διερχομένων. Παρατηροῦμεν δὲ τέλος ὅτι τὸ δημόσιον μόλις ἤδη εἰσπράττει τὸ τέταρτον τῶν ὅσων δαπανᾷ, συμποσουμένων εἰς 140 περίπου χιλιάδας πρὸς συντήρησιν τῶν φανῶν αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐν Πειραιεῖ μόλις ἀνῆλθον τὰ φαναριάτικα εἰς 2, 600 δραχμάς. Οὕτως ἑνῷ οὐδεμίαν περιπλέον θέλει ὑποστῇ δαπάνην ἀποτίνουσα ἐπιχορήγησιν 100 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως καὶ ἀπαλλασσομένη τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως, προσκτήσεται τὸ ἔθνος μετὰ 30 ἔτη, κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως εἰς πλήρη κυριότητα τέλειον σύστημα φάρων καὶ φανῶν.»

Μετὰ τὰ εἰρημένα θέλομεν ἐπανέλθει καὶ ἡμεῖς ἀναλυτικώτερον ἐπιφυλασσόμενοι ὅπως καταδείξωμεν τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τὰ προμηνυόμενα ἐκ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου τῇ 30 Ἰουνίου 1874,

ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΙΑ.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.]

Ἀλλ' ὁ διὰ τοσούτων καὶ τοιούτων ἀγώνων τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ ἄνθρωπος, ἐν ᾧ σπεύδει ἐξ ὧν ὁ Δημιουργὸς ἔθηκε περὶ αὐτὸν ἀντικειμένων τὰς παντοδαπὰς αὐτοῦ χρείας καὶ ὀρέξεις νὰ θεραπεύσῃ, ὀλιγίστας πράξεις ἐξ αὐτομάτου καὶ ἐνστίκτου ὁρμῆς πράσσει, ὅπως τὰ ἄλογα ζῶα. Διότι ταῦτα μὲν αὐτομάτως καὶ ἐνστίκτως, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν μέσων, μετὰ πλείστης εὐκολίας καὶ ἀκριβείας ἐνεργοῦσι σκοπιμώτατα πάντα τὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν χρειῶν αὐτῶν καὶ ὀρέξεων καὶ πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τοῦ εἴδους αὐτῶν, οὔτε πείρας οὔτε διδασκαλίας δεόμενα· οἷον αἱ μὲν μέλισσαι, ἅμα τῆς κυψέλης ἐξελθοῦσαι εἰς τὰ ἄνθη πρὸς ζήτησιν μέλιτος προσίπτανται, τὰ δ' ἔτι τυφλὰ κυνίδια τῶν μητρικῶν μαστῶν τὰς θηλὰς ἀνευρίσκουσι· καὶ ἡ ἀράχνη δὲ αὐτομάτως καὶ ἐνστίκτως τὰ αὐτῆς κατασκευάζει δίκτυα, καὶ ἡ χελιδὼν τὴν φωλεὰν, καὶ ὁ κάστωρ τὴν οἰκίαν, καὶ καθόλου πᾶν ἄλογον ζῶον αὐτομάτως καὶ ἐνστίκτως τὰ πρὸς συντήρησιν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἐνεργοῦν πληροῖ τὸν πολὺ κατώτερον προορισμὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ λογικὸς καὶ ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ᾧ Ἀριστοτέλης ὡς ἰδιάζον ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα ἀπένειμε «τὸ *μόνον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ καὶ δικαίου καὶ ἀδίκου καὶ τῶν ἄλλων αἰσθησιν ἔχειν*,» αὐτομάτως καὶ ἐνστίκτως ὀλίγιστα πράσσει, οἷον τὸ θηλάζειν, τὸ ταχέως κινεῖσθαι πρὸς ἀπόκρουσιν φυγῆς ἢ πτώσεως, τὸ ὁρμᾶν πρὸς κοινωνίαν, πρὸς τὸ εἰδέναι καὶ εἴτι παραπλήσιον· τὰ δὲ λοιπὰ ἀναρίθμητα καὶ παμποίκιλα, ὅσα πείρᾳ καὶ διδασκαλίᾳ πράσσει πρὸς πλήρωσιν τῶν παντοδαπῶν αὐτοῦ χρειῶν καὶ ὀρέξεων, εἴτε εἰς τὰς αὐτοῦ τέχνας καὶ ἐπιτηδεύσεις, εἴτε εἰς τὰς αὐτοῦ σχέσεις ἀναφέρονται, ἐν γνώσει πάντοτε τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν μέσων πράσσει. Παραλείπων δὲ πάντα τὰ λοιπὰ, ποιοῦμαι λόγον περὶ μόνων τῶν σκοπίμων ἐκείνων καὶ ἑκουσίων πράξεων, ἃς ὡς φίλαυτος, ὡς κοινωνικὸς καὶ ὡς δημιούργημα πράσσει πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργόν. Διότι, ἐν ᾧ παντοδαπὰς ἀεὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος χρείας καὶ ὀρέξεις αἰσθάνεται, ἐπιχειρεῖ δὲ, πᾶν κώλυμα καὶ ἐμπόδιον ὑπερβάς, νὰ πληρώσῃ αὐτὰς· ἐκ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑ-

παρχόντων μέσων, ὅπως καὶ ἐπὶ γῆς κατὰ τὸ ἐφικτὸν εὐδαιμονήσῃ καὶ εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ κατευθυνθῇ, πολλάκις δύο ἀντίθετοι ἅμα πλήρωσιν ἀπαιτοῦσαι ὀρέξεις, ἢ μὲν καθ' ὑπόθεσιν ἡδύ τι κατ' αἴσθησιν ἢ συμφέρον κατώτερον σκοποῦσα, ἡ δὲ ἀγαθὸν ἢ συμφέρον πνευματικόν, εἰς σφοδρὰν πρὸς ἀλλήλας ἔρχονται σύγκρουσιν, ἑκατέρα νὰ προτιμηθῇ ἀξιοῦσα, καὶ ἰσχυρὰν πάλην καὶ διαμάχην ἐν αὐτῷ συγκροτοῦσιν, ὁ δὲ ἀμφιρρέπει, ποτέρας ν' ἀποφασίσῃ τὴν πλήρωσιν καὶ δύναται μὲν, καθὸ λογικὸς καὶ ἐλεύθερος, ὀρθῶς κρίνας νὰ ἐκλέξῃ τὴν πλήρωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ κρείσσονος καὶ πρᾶξιν νὰ πράξῃ πρὸς τὸ καθῆκον αὐτοῦ συάδουσαν, ἀλλὰ πολλάκις, εἴτ' ἐξ ἐλλείψεως πείρας ἢ διδασκαλίας, εἴτ' ἐξ ἀμελείας,, ἡμαρτημένως ἐκτιμῶν τὰ πράγματα καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἰδίας πράξεως καὶ ἅμα ὑπὸ τοῦ κατ' αἴσθησιν ἡδέος ἢ τοῦ συμφέροντος δελεαζόμενος τὸ δοκοῦν τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ προαιρεῖται καὶ εἰς τὰς ἐναντίας πράξεις ἐκτραχηλίζεται.

Ἀλλὰ τότε δὴ ἀντηχεῖ αἴφνης ἐν αὐτῷ μυστηριώδης φωνὴ, ἐντόνως αὐτὸν ἐπὶ τῇ μὴ προσηκούσῃ ἐκλογῇ καὶ πράξει καταδικάζουσα καὶ λύπης καὶ αἰσχύνης ἔμπλεων καθιστῶσα, ἐν ᾧ ἐπὶ τῇ προσηκούσῃ δικαιοῖ αὐτὸν καὶ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως πληροῖ. Τίνος ἡ φωνὴ αὕτη; Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ πρὸς ῥύθμισιν τῆς πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργὸν διαγωγῆς ἡμῶν ἐγκεχαραγμένου ἡμῖν ἠθικοῦ νόμου· φωνὴ ἱερὰ, εἰς ἣν ὀφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν, καὶ μὴ μόνον μηδένα ν' ἀδικῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν συναισθημάτων καὶ δικαιωμάτων ἡμῶν κατὰ δύναμιν ν' ἀγαθοεργῶμεν. Εἶναι δὲ ἀνάπτυξις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν πάντες οἱ πᾶσαν προσβολὴν ἀλλοτρίου δικαιώματος ἀπαγορεύοντες πολιτικοὶ νόμοι, τοῦ δ' ἀγαθοεργεῖν πάντα τὰ εἰς τὸ εὖ ποιεῖν ὑποχρεοῦντα ἡμᾶς τῆς ἠθικῆς καθήκοντα. Τίς ὁ ἐγχαράξας ἡμῖν τὸν οὕτως εὐρείας ἀναπτύξεως ἐπιδεκτικὸν διπλοῦν τοῦτον νόμον; Αὐτὸς ὁ παντὸς δημιουργήματος καὶ ἡμῶν Δημιουργὸς καὶ νομοδότης καὶ προνοητὴς Θεός. Ὁ Θεὸς ἄρα εἶναι ὁ θέλων τὸ δίκαιον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ὅσιον νὰ προαιρώμεθα καὶ διὰ θεμιτῶν μέσων τὸ σκοπούμενον νὰ ἐπιδιώκωμεν, καὶ ἄλλων δικαίωμα μηδέποτε, μηδὲ δυνάμενοι, νὰ προσβάλλωμεν, πάντοτε δὲ πρὸς τὰ τῶν ἄλλων συμφέροντα καὶ τὸ εὖ εἶναι τὰ ὑμέτερα νὰ συμβιβάζωμεν, πρὸς δὲ καὶ ὅσον δυνάμεθα αὐτοῖς ἀγαθὸν, καὶ παρὰ τὰς κλίσεις ἡμῶν καὶ τὰ δικαιώματα, νὰ πράσσωμεν, ὡς αὐτῷ τῷ Θεῷ φίλα καὶ ὅσια ἐπιτελέσοντες, πληρώσοντες δὲ τὸν πολὺ ὑπέρτερον τῆς ἐπὶ γῆς εὐδαιμονίας ἡμέτερον προορισμὸν, ὃν συνεῖδε μὲν ἐξ ἀπόπτου ὁ λόγος ἡμῶν, ἐκήρυξε δὲ διαῤῥήδην ἐπὶ γῆς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ διὰ μὲν τοῦ λογικοῦ δυνάμεθα δίκαια, ἀγαθὰ καὶ ὅσια ἀπὸ τῶν ἐναντίων νὰ διακρίνωμεν, διὰ δὲ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως ἐκεῖνα μᾶλλον νὰ ἐκλέγωμεν καὶ νὰ πράσσωμεν, διὰ ταῦτα ὑπεύθυνοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων διὰ τὰς πράξεις ἡμῶν καὶ ὑπόλογοι εἴμεθα· ὥστε δίκαια μὲν καὶ ἀγαθὰ καὶ ὅσια πράσσοντες, μήτε εἰς τὸ κατ' αἴσθησιν ἡδὺ, μήτε εἰς τὸ συμφέρον ἐνδίδοντες, ἐν ᾧ ἠδυνάμεθα νὰ ἐνδώσωμεν, ἀμοιβῆς ἄξιοι νὰ γιγνώμεθα· ἄδικα δὲ καὶ φαῦλα καὶ ἀνόσια ἐργαζόμενοι, εἰς μόνην τὴν εὐχαρίστησιν ἡμῶν καὶ τὸ συμφέρον ἀφορῶντες, περὶ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ Δημιουργοῦ ἀδιαφοροῦντες, ἐν ᾧ ἠδυνάμεθα νὰ μὴ ἀδιαφορήσωμεν, τιμωρίας ἄξιοι νὰ καθιστώμεθα. Διότι ἀδικοῦντες καὶ φαῦλα καὶ ἀνόσια ἐργαζόμενοι αὐτοπροαιρέτως καὶ ἑκουσίως καὶ ἑαυτοὺς ἐξευτελίζομεν. καὶ τὴν κοινωνίαν λυμαινόμεθα καὶ τὸν Δημιουργὸν τῇ τοῦ νόμου αὐτοῦ παραβάσει ὑβρίζομεν. Ὅθεν παραβαίνουσι μὲν τὰ ἐν τοῖς νόμοις δίκαια, παντοῖαι ἡμῖν ποιναὶ ἔξωθεν παρὰ τῆς κοινωνίας ἐπάγονται. παραβαίνουσι δὲ τὰ πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργὸν καθήκοντα, ποιναὶ ἡμῖν ἔσωθεν ἐκ τῆς συνειδήσεως ἔλεγχος, λύπη καὶ αἰσχύνη· ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων ἀποδοκιμασία καὶ κατάκρισις, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ νομοδότου καὶ κριτοῦ ἡμῶν ἐπιφυλασσομένη. Ἐκ δὲ τούτων τί συνάγεται; συνάγεται ὅτι ὡς φύσει λογικῶν καὶ ἐλευθέρων ὄντων, καὶ ἑπομένως ὡς κυρίων πάντοτε ἢ τὸ κατ' αἴσθησιν ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον, ἢ τὸ καθῆκον νὰ ἐκλέξωμεν, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν δ' ἔτι ν' ἀναστείλωμεν, ἢ καὶ νὰ μεταβάλωμεν τὴν ἀπόφασιν, αὗται ἡμῶν αἱ πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τοὺς ὁμοίους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργὸν πράξεις, δὲν εἶναι αὐτόματοι καὶ ἔνστικτοι, ἀλλ' αὐτοπροαίρετοι καὶ ἑκούσιαι, εἰ καὶ μὴ πάντοτε κατ' ὀρθὴν σκέψιν καὶ ἐλευθέραν ἐκλογήν.

Ἤδη πῶς αὗται ἡμῶν αἱ πράξεις δύνανται νὰ ὦσι ὅσον ἔνεστι περωτισμένης ὑπὸ τοῦ λογικοῦ καὶ ἐλευθέρως ἐκλεγούσης βουλήσεως προϊόντα, πρὸς δὲ τὸν ἐν ἡμῖν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς τὸν προορισμὸν νὰ συνάδωσιν; Ὁ μόνος κατάλληλος καὶ ἀσφαλὴς πρὸς τοῦτο τρόπος εἶναι ἂν καὶ δι ὀρθῆς μὲν ἐκπαιδεύσεως πρωΐμως τῶν παίδων τὴν διάνοιαν φωτίζωμεν, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ μανθάνωσι καὶ δίκαια προσέτι καὶ ἀγαθὰ καὶ ὅσια ἀπὸ τῶν ἐναντίων νὰ διακρίνωσιν, ἀλλ' ἅμα καὶ διὰ προσηκούσης ἀγωγῆς ἐξ ἀρχῆς ἐνεβίζωμεν αὐτοὺς εἰς τὰ δέοντα καὶ τὰς ἕξεις αὐτοῖς ἐμποιῶμεν τοῦ πράσσειν δίκαια καὶ ἀγαθὰ καὶ ὅσια, φεύγειν δὲ τὰ ἐναντία, πρὸς τοῦτο τὰ ἠθικὰ καὶ θρησκευτικὰ ὑπεγείροντες ἐν αὐτοῖς καὶ κρατύνοντες συναισθήματα καὶ εἰς τὸ λογικὸν ἐνασκοῦντες ὑποτάσσειν τὰ ἀτίθασσα καὶ χαμαίζηλα πάθη. Ἐντεῦθεν ἀληθέστατα καὶ Ἀριστοτέλης εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν διανοητικὴ ἀρετὴ «τὸ πλεῖστον ἐκ διδασκαλίας ἔχει τὴν γένεσιν καὶ τὴν αὔξησιν . . . ἡ δὲ ἠθικὴ ἐξ ἔθους.» Ἂν θέλωμεν λοιπὸν δικαίας, ἀγαθὰς καὶ ὁσίας πράξεις οἱ παῖδες ἡμῶν νὰ πράσσωσιν, ὀφείλομεν ἐξ ἀρχῆς αὐτοὺς νὰ συνεθίσω. μεν. Ὁ δ' ἐξ ἀρχῆς εἰς ταύτας ἐθισμὸς εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος πάσης ἠθικῆς ἀρετῆς καὶ πρὸς τὸν προορισμὸν ἡμῶν συνᾳδούσης μορφώσεως καὶ ἡ βάσις πάσης ἰδίας καὶ κοινῆς προόδου καὶ εὐδαιμονίας. Τίς δὲ ἀγνοεῖ πόση ἡμῖν εἰς πάντα τὰ ἔργα ἡ τῆς συνηθείας δύναμις; Ὁ πολλάκις τὰ αὐτὰ ἐπαναλαβὼν κινήματα καὶ ἐνεργήματα συνεθίζεται καὶ εὐκολώτατα καὶ ἀκριβέστατα ταῦτα ἐπιτελεῖ, ὁ δὲ πολλάκις τὰ αὐτὰ ὑπομείνας παθήματα εὐκολώτερον ταῦτα ὑπομένει καὶ ἔλασσον αἰσθάνεται· διότι ἡ συνήθεια ἐπιτείνει μὲν τὰς ἐνεργείας, ἀπαμβλύνει δὲ τὰς παθήσεις. Πόθεν δὲ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τοῦ ἐθισμοῦ, τὸ κατ' ἀρχὰς οὕτω δυσκόλως καὶ ἐπιπόνως παιδίον οὕτως εὐκόλως καὶ ἀπόνως ἔπειτα καὶ βαδίζει καὶ τρέχει; Ὁ κατ' ἀρχὰς οὕτω δυσκόλως καὶ ἐπιπόνως ἐπὶ τοῦ ἵππου κρατούμενος ἱππεὺς οὕτως εὐκόλως καὶ ἀπόνως ἔπειτα καὶ κρατεῖται ἐπ' αὐτοῦ καὶ καλπάζει.; Τί δὲ ὁ ναύτης; Ἐκ τοῦ ἐθισμοῦ καὶ οὗτος καὶ ἐν φοβερᾷ τρικυμίᾳ ἐπὶ τὸν ἱστὸν ἀναρριχώμενος διαφόρους δὲν ἐκτελεῖ ναυτικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ὁ σχοινοβάτης διάφορα τολμηρότατα πειράματα, καὶ καθόλου πᾶς τεχνίτης τὰ τῆς ἰδίας τέχνης οὕτως εὐκόλως καὶ ἀπόνως, ὡς εἰ ὅλως αὐτομάτως καὶ μηχανικῶς ἐνήργουν, ἀπούσης ὅλως τῆς τε προσοχῆς καὶ τῆς βουλήσεως;

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ σώματος ὄργανα, ἀλλὰ καὶ αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις εἰς τὸν νόμον τοῦ ἐθισμοῦ ὑπόκεινται. Διότι πῶς ἄλλως ὁ κατ' ἀρχὰς σφόδρα ἰσχυρὰν αἰσθανθεὶς τὴν τοῦ ἀέρος προσβολὴν ἀσθενῆ ἔπειτα ταύτην αἰσθάνεται; Πῶς συνεθίζεταί τις εἰς πᾶσαν λίαν ὀδυνηρὰν τὸ κατ' ἀρχὰς στέρησιν; Πῶς τὰ κατ' ἀρχὰς ἥδιστα ἡμῖν βρώματα καὶ πόματα ἀηδῆ ἔπειτα γίγνονται; Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστὸν, ὅτι τῇ συνηθείᾳ τοσοῦτον ἑτοίμως καὶ εὐκόλως ὁ μὲν ἄγριος τῆς Ἀμερικῆς διακρίνει διὰ τῆς ὁράσεως τὰ μάλιστα δυσδιάκριτα τῶν διελθόντων πολεμίων ἴχνη, ὁ δὲ μουσικὸς διὰ τῆς ἀκοῆς καὶ τὰς λεπτοτάτας τῶν τόνων καὶ τῶν ῥυθμῶν ἀποχρώσεις καὶ τὰ ἐλάχιστα περὶ ταῦτα πλημμελήματα; Τῇ συνηθείᾳ καὶ ὁ μακρὰν εὑρισκόμενος τῆς φίλης πατρίδος λίαν ἐναργῶς πάντα τὰ ἐν ἐκείνῃ φαντάζεται, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὰ φίλτατα ἀναπολεῖ καὶ ἥδιστα μεταξὺ τούτων διὰ τῆς φαντασίας ἐνδιατρίβει· καὶ ὁ καλλιτέχνης παντοδαπὰ ἀναπλάσσει οὐδέποτε ὑπάρξαντα τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ ἀριστουργήματα, ἅτινα κόσμον καλὸν παριστῶντα τοὺς ἀντιλαμβανομένους καταγοητεύουσι. Τῇ συνηθείᾳ δὲ κατορθοῦμεν καὶ νὰ μνημονεύωμεν καὶ ν' ἀπαγγέλλωμεν διεξοδικοὺς λόγους καὶ μακρὰ τεμάχια, καὶ μάλιστα περὶ μόνων νοητῶν καὶ μόνοις ταῖς λέξεσιν ἀνακλητῶν ἀντικειμένων. Ἄνευ τῆς συνηθείας πῶς ἤθελεν ὁ νοῦς, ὅλος εἰς τὰ ἐντὸς προσηλούμενος, συμπαραβάλλει καὶ ἀντεξετάζει τά τε ὄντα καὶ τὰ φαινόμενα, καὶ τὰς ἀληθεῖς τῶν πραγμάτων καθορᾷ ἰδιότητας καὶ σχέσεις, καὶ εἰς καθολικωτάτας ἐννοίας κτὶ κρίσεις ἀνυψοῦσθαι, καὶ ἀπταίστως περὶ πολυπλόκου βιωτικῆς, ἢ ἄλλης ὑποθέσεως, κρίνει καὶ μακρὰν διεξερχόμενος σειρὰν συλλογισμῶν περὶ δυσχερέστατον ἐπιστημονικὸν ζήτημα ἀσφαλέστατα ἐξάγει συμπεράσματα; Τί δὲ τὰ τῆς συναισθητικῆς δυνάμεως; Τῇ συνηθείᾳ, εἰ μὲν ἐνεργοῦμεν διὰ τῆς διανοίας καὶ προσέχομεν, δὲν ἐπιτείνονται ἡμῖν τὰ συναισθήματα; τοὐναντίον δὲ, δὲν ἐλασσοῦνται; Ὁ μακρότερον καὶ περιεργότερον τὸ ἐν τῇ φύσει ἢ τῇ τέχνῃ καλὸν ἐξετάζων ἰσχυροτέρων δὲν πληροῦται τῶν συναισθημάτων; Ὁ μακρότερον καὶ περιεργότερον τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ τοῦ σύνεγγυς θεωρῶν ὑπὸ μείζονος πρὸς τὴν ἀρετὴν θαυμασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ δὲν καταλαμβάνεται; Τῇ συνηθείᾳ ὁ ἁπλῶς τῷ δυστυχοῦντι συμπαθῶν δὲν ἀπολήγει εἰς τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν; Ὅσον δὲ μᾶλλον ἀγαθοεργῇ τις, τοσοῦτον ἥδιον δὲν ἀποβαίνει αὐτῷ τὸ ἐν τῇ συνειδήσει συναίσθημα καὶ μᾶλλον πρὸς τὸ δέον τὴν ἐλευθέραν βούλησιν δὲν κινεῖ; Τί δὲ ἄλλο ἢ συνήθεια καὶ ἕξις προσγίγνεται καὶ εἰς τὴν ὀρεκτικὴν καὶ βουλητικὴν ἡμῶν δύναμιν, ὅθεν προέρχεται πᾶσα ἡμῶν πρᾶξις δικαία ἢ ἄδικος, ἀγαθὴ ἢ φαύλη, ὁσία ἢ ἀνοσία; Αἱ ὀρέξεις τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν, τοῦ πλούτου, τῆς δυνάμεως καὶ τῆς δόξης τῇ συνηθείᾳ εἰς βίαια πάθη δὲν μεταβάλλονται καὶ, τὴν ψυχὴν ἡμῶν πᾶσαν κατακυριεύουσαι, βιαίως εἰς τὰ αὐτῶν ἀντικείμενα δὲν ἕλκουσι; Πόθεν δὲ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῆς συνηθείας, καὶ ἡ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως ἰσχὺς τοῦ νὰ κατασιγάζῃ ἐν τῇ πάλῃ καὶ διαμάχῃ τῶν ἀντιθέτων ὀρέξεων τὰς ὀχλαγωγικὰς τῆς φιληδονίας καὶ ἰδιοτελείας κραυγὰς καὶ ἐλευθέρως νὰ προαιρῆται τὸ βέλτιον; Πόθεν ἄλλοθεν καὶ ὁ καθαρὸς λόγος ὀλιγωρῶν μὲν τοῦ πραγματικοῦ, μόνον δὲ τὸ ἀναγκαῖον θεωρῶν εἰς τὸν ἄκρον τῶν ὄντων καὶ φαινομένων λόγον καὶ εἰς τὸ ἀπόλυτον μεταρσιοῦται καὶ τὸν προορισμὸν ἡμῶν καὶ τὸ καθῆκον ἐξ ἀπόπτου τηλεσκοπεῖ; Ἀλλὰ καὶ ἡ πάντα τὰ εὐκόλως διαφεύγοντα ἐντὸς ἡμῶν φαινόμεναι ἀμέσως παρατηροῦσα καὶ περὶ πάντων τούτων μόνη ἡμᾶς βεβαιοῦσα ψυχολογικὴ συνείδησις πῶς ἄλλως καὶ αὕτη αὐξάνεται καὶ εὐρύνεται ἢ διὰ τῆς συχνότερον ἐνεργουμένης αὐθαιρέτου εἰς τὰ ἐντὸς προσοχῆς;

(Ἀκολουθεῖ).

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Πειραιῶς καὶ ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ μοχθήσῃ ἀποφασίσας Ἕλλην κληρικός.

Πρὸς τοὺς πολεμίους τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως τοῦ Ἑλλ. κλήρου, ἐν οἷς πρωταγωνιστεῖ ὁ κατὰ θείαν παραχώρησιν τῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προκαθεζόμενος κ. Βαλασσόπουλος, φέρομεν ὡς ὑπόδειγμα τὸν σεβάσμιον Ἱεροκήρυκα Πειραιῶς κ. Ἠλίαν Βλαχόπουλον, ὅστις πᾶσαν ἰδίαν ἀποθησαύρισιν θεωρῶν ἐναντίαν τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ κληρικοῦ καὶ ἀπᾴδουσαν πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ἀνεδέξατο τὴν ἔκδοσιν περιοδικοῦ συγγράμματος «*Ὁ Εὐαγγελικὸς Λόγος*» πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διατίθωνται τὰ ἐκ τούτου κέρδη ὑπὲρ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὀρφανοτροφείου. Τὸν διττὸν σκοπὸν τοῦ συγγράμματος ὑποστηρίζουσα ἥ τε Ἀθηναϊκὴ καὶ ἡ τοῦ Πειραιῶς κοινωνία, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι διδακτικώτατον καὶ ψυχωφελὲς, προθύμως παρέχεται τὴν συνδρομήν της πρὸς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τῆς παρὰ πόδας δημοσιευομένης ἐγκυκλίου συνέστησεν αὐτὸ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸ Κράτος Σ. Ἱεράρχαις. Ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος τούτου συνηγοροῦντες καὶ ἡμεῖς σήμερον, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας τῶν τοιούτων συγγραμμάτων καὶ τοὺς θέλοντας νὰ βοηθήσωσι τὸ ἐν Πειραιεῖ φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα τῶν ὀρφανῶν παίδων, νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ αὐτοῦ. Τὴν πρόθεσίν των ταύτην ἀναδεχόμεθα προθύμως νὰ δηλώσωμεν τῇ ἐφορίᾳ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἀναγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν κ. συνδρομητῶν ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος. Ἰδοὺ ἡ προμνησθεῖσα ἐγκύκλιος·

Πρωτ. 800.

Ἀριθ. ————

Διεκ. 1792.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τοὺς κατὰ τὸ κράτος Σεβασμ. Ἱεράρχας.

Ὁ ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς Ἱεροκήρυξ, Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἠλίας Βλαχόπουλος ἐκδίδωσι κατὰ μῆνα Ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα «*Εὐαγγελικὸς Λόγος*» ἐπιγραφόμενον, καὶ τιμώμενον δραχμῶν πέντε ἐτησίως. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου περιερχομένη ὑλικὴ ὠφέλεια ἀφιερώθη εἰς τὸ ἀρτισύστατον ἐν Πειραιεῖ Ὀρφανοτροφεῖον.

Ταῦτα ἡ Σύνοδος ὑπ' ὄψιν ἔχουσα, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ ἐκδιδόντος ἐπαινοῦσα, συνίστησιν ὑμῖν τὸ πόνημα, καὶ δι' ὑμῶν πᾶσι τοῖς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ὅπως διὰ τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐπιζητουμένη ὠφέλεια καταστῇ δαψιλεστέρα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1874.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Πρόεδρος.
† Ὁ Φθιώτιδος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
† Ὁ Χαλκίδος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
† Ὁ Νάξου ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Ν. Καλογερᾶς Ἀρχιμανδρίτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. συνδρομητῶν ἡμῶν διὰ τὴν καθυστέρησιν τοῦ φύλλου τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐφ' ὅσον ἡ κατασχοῦσα ἡμᾶς πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν νόσος, δὲν ἐπέτρεψεν ἡμῖν ἵνα ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀναπληρώσωμεν.

— Μετὰ τὴν ἀξιοδάκρυτον καὶ ἐλεεινὴν διὰ τὴν καταπόμπευσιν τοῦ Συντάγματος λύτιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, εἶναι περιττὸν πλέον νὰ ἀναγινώσκῃ τις τὰς τύχας καὶ τὰς περιπετείας τῶν ἐκλογῶν τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν. Λέγομεν ὅτι τοῦτο καθίσταται περιττὸν, διότι ὅταν ἡ νομιμωτέρα πασῶν τῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους, ἡ τῆς Ἀττικῆς, ἠκυρώθη παρὰ τῆς φατριαζούσης ἐξουσίας καὶ τῆς περὶ αὐτὴν συνεσπειραμένης ἐθελοδούλου πλειοψηφίας, διὰ λόγους ὅλως τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς διαφεύγοντας, καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μειωθῶσιν αἱ δυνάμεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπ' ἄπειρον κατὰ ἓξ ψήφους, τότε οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκλογὴ ἀναδείξασα ὡς βουλευτὰς πρόσωπα ἀπαρέσκοντα τῇ φατρίᾳ θέλει ἀκυρωθῇ, ὅπως ἀραιωθῇ μὲν ἡ τάξις τῆς ἀντιπολιτεύσεως καταστῇ δὲ συμπαγέστερον τὸ τῶν μετασχηματιστῶν σῶμα, καὶ οὕτω ἀδεῶς μὲν διακρατήσῃ τὰ κυβερνητικὰ πηδάλια ὁ κ. Βούλγαρης κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον, ἀδεέστερον δὲ προβῇ εἰς τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ μέτρα. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τῆς προγραφῆς κατεδικάσθη καὶ ὁ κ. Ζηνόπουλος, ἄλλοτε Νομάρχης τοῦ καθ' ἡμᾶς Νομοῦ, διότι εἶχον τὴν ἀναίδειαν νὰ τῷ διαμφισβητήσωσι τὰ Ἐπαρχιακὰ τοῦ Βουλευτοῦ προσόντα καὶ νὰ τὸν παραστήσωσιν ὡς ῥαγιᾶν, λησμονήσαντες, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνη ἐκείνη, ἣν

ὁ κ. Βούλγαρης διοικεῖ, ἀλλ' αὕτη ἐκτείνεται πολὺ πέραν τῶν Ἀγράφων. Ἂς ἦναι, ὁ κ. Ζηνόπουλος ἔπρεπε νὰ προγραφῇ διότι δὲν γνωρίζει πῶς κολακεύουσιν ἢ προσσαίνουσι πρὸ τοῦ Βούλγαρη ἢ ἄλλου τινος, καθὸ ἀνὴρ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, καὶ δημόσιος λειτουργὸς ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ ἀρετὴν αὐτοῦ. Μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, ἐπικρατεῖ ὁ ἀγὼν περὶ τῆς ἐκλογῆς Ζακύνθου. Ἀλλ' αὕτη εἴμεθα βέβαιοι ὅτι, ἂν καὶ ἦναι ἡ ἀνομωτάτη πασῶν τῶν ὅσαι ἐν συνταγματικαῖς χώραις ἐγένοντο, θέλει ἐπικυρωθῇ, διότι οἱ ἐκλεχθέντες ὑπὸ τῆς βίας καὶ τῆς λόγχης βουλευταί της εἰσὶ συμπολιτευόμενοι, ἐνῷ τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ἀντιπολιτευόμενοι.

— Τὸ διὰ Σμύρνης καὶ Χίου διερχόμενον καὶ εἰς τὸ λιμένα ἡμῶν καταπλέον αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον, μὴ δυνηθὲν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν νὰ προσεγγίσῃ εἰς Χίον ἔφερεν ἐνταῦθα τοὺς διὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐπιβάτας, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Σ. Μητροπολίτης Χίου κ. Γρηγόριος, εἷς τῶν σπουδαιοτέρων ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἱεραρχῶν, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων παρὰ τῷ Πατριαρχείῳ Κων/πόλεως ἐπανήρχετο εἰς τὴν χρηστεπώνυμον αὐτοῦ ποίμνην. Ἅμα γνωσθείσης τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐδεξιώσατο καὶ ἐξένισεν αὐτὸν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἔνθα πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ ἰδίως ἐκ τῶν Χίων προσῆλθον εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ γεραροῦ Ἱεράρχου. Σήμερον δὲ ἀναχωροῦντα συνώδευσαν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου, ὁ κλῆρος καὶ πλῆθος ἐκλεκτὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

— Τὸ μέτρον τῆς κενώσεως τῶν ὁδῶν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν παραλίων ἀπὸ τῶν ἐπιπροσθούντων ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις ὀπωροπωλῶν ὡς ἄριστον ἐπηνέσαμεν, καθόσον ἐπήγαγε τὸν καθαρισμὸν τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεώς μας. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ εἰς τὰ μέρη ταῦτα πωλοῦντες εἶναι ἄνθρωποι οἰκογενειάρχαι καὶ δὲν δύνανται ἤδη νὰ ἐργασθῶσιν ὅπως διατρέφωσι τὰς οἰκογενείας των, εὐχῆς ἔργον εἶναι ἵνα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐξεύρῃ καὶ διὰ τούτους μέρος κατάλληλον εἰς ὃ νὰ ἐνασκῶσι τὸ ἐπάγγελμά των καὶ μὴ δυστυχῶσιν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς σεμνῆς καὶ χρηστῆς νεάνιδος κ. Εὐαγγελινῆς Τσιβουράκη μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ζαχαριάδου. Συγχαίροντες τοῖς νεονύμφοις ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῶν ἑνώσει εὐχόμεθα ἀμφοτέροις βίον μακρὸν, καλλίτεκνον καὶ μεστὸν πάντων τῶν κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἐφετῶν καὶ καταθυμίων. Αὐτὰ ταῦτα εὐχόμεθα καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς γάμου κοινωνίαν συνελθόντας, ἤτοι τὴν χαριτόβρυτον νεάνιδα κ. Μαριάνθην Π. Δαμιανοῦ συζευχθεῖσαν τὸν ἐπίσης χρηστὸν καὶ ἔντιμον κύριον Νέστορα Νικολαΐδην, ἔμπορον.

— Ὡρί τινων ἡμερῶν χεῖρ κακούργου καὶ μοχθηροῦ ἀνθρώπου ἐπιχύσασα πετρέλαιον ἐπὶ τῶν στιβάδων τῶν ἱστῶν τῶν πρὸ τῆς οἰκίας Α. Ποτοῦ τοποθετημένων, ἀνηκόντων δὲ τοῖς κ. Κοκκινάκη, Βαλμᾶ καὶ Σα, ἤναψε πῦρ καὶ ἀπῆλθον. Εὐτυχῶς οἱ κύριοι τῆς ξυλείας, κατὰ διαδοχὴν ἐπισκεπτόμενοι τὴν νύκτα τὸ μέρος τοῦτο προέλαβον τὸ κακὸν, ὅπερ ἀκαταλογίστων ζημιῶν πρόξενον ἠδύνατο νὰ συμβῇ τῇ πόλει καὶ τῷ λιμένι. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο φέροντες εἰς γνῶσιν τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τοῦ νέου ναυπηγείου, συνιστῶμεν αὐτοῖς νὰ διορίσωσι φυλακὴν νυκτερινὴν ἐν αὐτῷ· διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι δυνατὸν ἀπάνθρωπός τις νὰ ὁμοιάζῃ κατὰ τὴν ψυχὴν τὸν πυρπολήσαντα τὴν Ῥώμην Νέρωνα, πιθανὸν καί τις εἴτε ἐκ φθόνου, εἴτε ἐξ ἔχθρας πρός τινα ξυλέμπορον, ἢ ναυπηγὸν, ἢ πλοίαρχον νὰ ἀποπειραθῇ δι' ὁμοίου τρόπου νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν ξυλείαν ἢ εἰς τὰ ναυπηγούμενα σκάφη.

— Καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον τὰ καταλύματα τῶν κοινῶν γυναικῶν νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ μέρους ἔνθα ἤδη εὑρίσκονται. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ὁλόκληρος συνοικία ἐντίμων οἰκογενειῶν καὶ τοῦτο ὑπαγορεύει ἡ δημόσιος ἠθικὴ, ὑπὲρ ἧς καθῆκον ἔχουσι αἱ ἀρχαὶ νὰ προνοῶσιν, ἀφοῦ πρὸς τοῦτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁλόκληρος ἡ συνοικία ἐγγράφως ἀνέφεραν τὰ δέοντα τοῖς ἁρμοδίοις.

— Ὁ κ. Ῥάλλης, εἷς τῶν προγεγραμένων μὲν ἀλλ' ἐντίμως ἐκβληθέντων τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τῶν *μετασχηματιστῶν*, ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς μελλων νὰ κατέλθῃ τοῦ βήματος ἐπέρανε τὸν λόγον εἰπὼν τάδε· «*Δὲν ὡμίλησα ἵνα πείσω τὸν Βαλασσόπουλον καὶ τὸν Ποληρόπουλον, τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἀπελπιστικὸν δ' ἐμὲ· ὡμίλησα διὰ τὴν ἱστορίαν, ἂν αὕτη καταδεχθῇ ποτε νὰ κυλισθῇ εἰς τοιοῦτον βόρβορον, καὶ διὰ νὰ μουντζουρώσω ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θέλουσι δώσει μέλαιναν ψῆφον κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν.*» Ἄρα ἀφοῦ οἱ καταψηφίσαντες τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς βουλευταὶ εἶναι κατὰ τὸν κ. Ῥάλλην *μουντζουρωμένοι*, δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἀπὸ καρδίας τοὺς βουλευτὰς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. κ. Σοῦτσον καὶ Μπούμπουλην διότι, ψηφίσαντες ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς, οὐ μόνον ἔπραξαν πρᾶξιν τιμῶσαν αὐτοὺς καὶ τὴν ἑαυτῶν ἐπαρχίαν ἀλλὰ καὶ δὲν ἐ*μουντζουρώθησαν*.

— Καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις διωρισμένη ἐπιτροπὴ ὅπως διορίσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δι' ὀνομάτων, ἀπέδωκε τὸ προτηγερινὸν ὄνομα εἰς τὴν λεωφόρον τὴν πρὸ τοῦ βασιλικοῦ κήπου, ὀνομάσασα αὐτὴν αὖθις λεωφόρον Ἀμαλίας, τὴν δὲ πρὸ τοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων, λεωφόρον Ὄθωνος. Ὥστε καὶ ἡ παρ' ἡμῖν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ πεποίθαμεν ὅτι θέλει πράξῃ τὸ αὐτὸ διὰ τὰς πλατείας τῆς πόλεώς μας καθ' ἃ πρὸ πολλοῦ ἐδημοσιεύσαμεν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε τοῖς νομάρχαις καὶ ἐπάρχοις τοῦ κράτους ἐγκύκλιον διαταγὴν περὶ μὴ ἐκδόσεως ἐξωτερικῶν διαβατηρίων, ἐὰν οἱ αἰτοῦντες ταῦτα δὲν προσάγωσι πιστοποιητικὰ τῶν εἰκείων δημάρχων ἐν τοῖς ὁποίοις ν' ἀναφέρηται πῶς ἐκτήθη ἡ ἑλληνικὴ ἰθαγένεια.

— Ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ ἐγράψαμεν περὶ τῶν δραπετῶν Ἑλλήνων ναυτῶν τῶν ἱστιοφόρων πλοίων καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἀντικειμένου. Σήμερον δὲ ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἀπὸ πολλοῦ παρεκάλεσε τὴν ἀγγλικὴν νὰ συνομολογήσωσι σύμβασιν περὶ ἀμοιβαίας ἀποδόσεως τῶν δραπετῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν ἀπήντησεν ἔτι ἡ ἀγγλική, ἴσως δὲ κομίσῃ τοιαύτην ὁ ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν περιμενόμενος νὰ ἀφιχθῇ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας.

— Ἠκούσαμεν ὅτι οἱ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀποτελοῦντες βουλευταὶ προτίθενται ἅμα τῷ καταρτισμῷ τῆς Βουλῆς νὰ ὑποβάλωσιν ἐν σώματι τὰς ἑαυτῶν παραιτήσεις ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, μὴ στέργοντες νὰ παρακάθηνται ἐφεξῆς ἐν Βουλῇ, καθ' ἧς ἐξηγέρθη ἐπὶ τοσοῦτον ἡ δημοσία γνώμη διὰ τὴν ἐν ταῖς ἐξελέγξεσι τῶν ἐκλογῶν διαγωγήν της. Κατὰ πόσον τὸ ἄκουσμα τοῦτο εἶναι βάσιμον δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν. («Νεολόγος» Ἀθηνῶν).

— Τὰ καθυστεροῦντα τῷ Δημοσίῳ ἀνέρχονται εἰς 90 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν! Τοσοῦτον καταπληκτικὴ καθυστέρησις εἶναι ἀξιοπαρατήρητος καὶ ἄγει εὐλόγως εἰς ἔρευναν τῶν αἰτίων ἐξ ὧν τὰ καθυστεροῦντα μεγάλας παρ' ἡμῖν ἔλαβον διαστάσεις. Τὸν σωρὸν τῶν καθυστερούντων ἀποτελοῦσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὰ ἐλλείματα τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγγείων φόρων, οἱ φόροι τῶν ἀμπέλων, ὁ δι' ἀπαριθμήσεως βεβαιούμενος ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὰ ὀφειλόμενα ἐξ ὑπολόγων τῷ Δημοσίῳ ἐκ χρηματικῆς διαχειρίσεως.

— Εἰς τὸ ἐν Καλάμαις Πρωτοδικεῖον κατεσχέθη παραπεποιημένον χαρτόσημον τάξεως μελανῆς σφραγῖδος ἀπὸ κατωτέρας εἰς ἀνωτέραν κλάσιν.—Ἡ παραποίησις ἐγένετο διὰ τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ περιορίζεται εἰς ἐλάχιστα φύλλα. Ἐλήφθησαν ἀμέσως τὰ κατάλληλα μέτρα, προεφυλακίσθη ὁ πωλητὴς τοῦ χαρτοσήμου καὶ ἐλπίζεται ταχεῖα ἡ ἀνακάλυψις τῶν αὐτουργῶν. Ἐφελκύομεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων χαρτοσήμων.

— Ἡ διασάφησις μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων «ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον» εἶναι διασάφησις εἰσαγωγῆς καὶ ἐπάγεται τὰς συνεπείας ἐκείνης (ἄρθρ. 1 τοῦ ΝΞΘ΄. νόμου τοῦ 1861). Ἐνῷ δὲ τοῦτο ἐπανειλημμένως ἐξηγήθη, ἔμποροί τινες, μεταφέροντες ἐμπορεύματα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλο Τελωνεῖον, καταθέτουσι διασαφήσεις μεταφορᾶς «ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον» ἀνακριβεῖς καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸν τελωνισμὸν διαφορὰς ὑρίστανται ποινὰς δεδικαιολογημένας. Ἐφιστῶμεν σπουδαίως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν προσοχὴν τῶν ἐμπορευομένων.

— Οὐδεμία συνωμολογήθη ἐπίσημος σύμβασις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ δανείου τῆς Κυβερνήσεως· πρόκειται μόνον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἐπωφελοῦς δανείου, ἐξ οὗ θέλουσι πληρωθῇ καὶ τὰ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κινητὰ χρέη τοῦ δημοσίου.

— Εἰς τὸν λιμένα Ν. Μιζέλης τὸ ἑλληνικὸν βρίκιον ἡ «Εὐαγγελίστρια» τόνων 260 ἀνῆκον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Συνοίκους καὶ φέρον φορτίον ἄσβεστον ἐβυθίσθη, ἀναφλεχθείσης αὐτομμάτως τῆς ἀσβέστου.

— Ἐτελέσθησαν ἐφέτος μετὰ τῆς συνήθους ζωηρότητος ἅπασαι αἱ ἐμπορικαὶ πανηγύρεις τῆς Ἑλλάδος· μεγίστη δὲ συρροὴ καὶ ἀνάλογοι πράξεις παρετηρήθησαν εἰς τὰς πανηγύρεις Καλαβρύτων, Νωνάκριδος (Κλουκίνης) Σπάρτης καὶ Κορίνθου. (Οἰκονομικὰ Χρονικά.)

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ ΝΑ΄. φυλλάδιον τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένου ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος «ὁ Μέλης,» τοῦ συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τῆς «Ἀποθήκης τῶν ὠφελίμων γνώσεων», τὰ περιεχόμενα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως· «Μέλητος.» Ὕπνοι καὶ ὄνειρα. — Περίεργος ἑορτὴ ἐν Γερμανίᾳ. — Ἡ δύναμις τῆς ἀληθείας. — Ὁ Βοννέτος. — Τρεῖς ἁρμονίαι. — Ἐνθυμοῦ τοὺς φίλους σου. — Στατιστικαί. Βιβλιοπωλεῖα ἐν Γαλλίᾳ. Τηλέγραφοι ὑποβρύχιοι. — Θέατρα ἐν Εὐρώπῃ. — Κύων κλέπτης. — Τὰ μύρα καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος. «Ἀποθήκης·» Τὰ στοιχειώδη ἀέρια. — Νηπίων περιποίησις. — Ἀγγλικὴ κυβέρνησις. — Τυπογραφίας ἐφεύρεσις. — Ἡ ποινὴ τοῦ Κάϊν. — Περὶ καθαροῦ ἀέρος εἰς τὰ σχολεῖα. — Γυναῖκες, κλῆρος καὶ διδάσκαλοι. — Αἱ ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς παρηγορίαι. — Ὁ ἀρχάριος χημικὸς ἀρ. 9. — Μητρικὴ ἐπιρροή. — Δεινὰ πνευματοποσίας. — Ἀνθρώπινον σύστημα. — Σποράδην διάφορα.

— Ἐν Βελγίῳ ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς παιδίον δέκα ἐτῶν καὶ ἕνδεκα μηνῶν ἡλικίας, ὅπερ ἀνέγραψε τὸ ὄνομά του ἐν τῇ στήλῃ τῶν σπανιωτάτων φαινομένων προώρου διανοητικῆς ἀναπτύξεως. Τὸ παιδίον τοῦτο, ὀνόματι Φρειδερῖκος Βὰν Κερχὸβ, ἀπέδειξεν, ἀπὸ τῆς ἁπαλωτάτης ἡλικίας του, εὐφυΐαν ζωγραφικὴν μοναδικὴν, ἀποθιῶσαν δὲ καταλείπει τριακοσίους καὶ πεντήκοντα ἐλαιογραφικοὺς πίνακας, ἀριστουργήματα τέχνης. Ἡ γνωστὴ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ «Ἐφημερὶς τῶν ὡραίων τεχνῶν» ἀποκαλεῖ τὸ ἀποθιῶσαν τέκνον φαινόμενον ἔκτακτον ἐν τῇ φύσει, «οὐδέποτε δὲ,» προστίθησι, «ὁ θάνατος μᾶλλον ἄσπαγχνος ἀπεδείχθη ἢ σήμερον, ὅτε ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τῆς πύλης τῆς ἀθανασίας ἀφῆρεσε ὕπαρξιν, ἔκτακτον καὶ μοναδικήν».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «Ο ΚΕΔΙΒΗΣ.»

Συνεπείᾳ αἰτήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ μετόχων τῆς Ἑταιρίας ταύτης, καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, συγκαλεῖται ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων διὰ τὴν 3/15 Δεκεμβρίου ε, ε. ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας, ὅπως σκεφθῇ περὶ τῆς διαλύσεως ἢ μὴ τῆς Ἑταιρίας.

Οἱ μὴ δυνάμενοι ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως παρακαλοῦνται νὰ ἐφοδιάσωσι τὸν διορισθησόμενον ἀντιπρόσωπόν των δι' εἰδικῆς ἐπισήμου πληρεξουσιότητος.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὴν 31/12 9βρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Κ. Γ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

Εἰς τὸ πρώην ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Δημ. Καζαμία συνεστήθη νέον καπνοπωλεῖον πωλοῦν διαφόρους ἐκλεκτοὺς καπνοὺς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

Ὁ κ. Φραγκίσκος Σιγάλας διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς εἰδοποιεῖ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἑσπερινῶν παραδόσεων γενήσεται τὴν ά. Νοεμβρίου. Ὁ αὐτὸς ὑπενθυμίζει τοῖς βουλομένοις, ὅτι παραδίδει καὶ μαθήματα Ἰταλικῆς γλώσσης, ἐμπορικῆς γεωγραφίας, Διπλογραφίας καὶ ἀριθμητικῆς, κατὰ τὸ ἐμπορικὸν σύστημα. Αἱ παραδόσεις γενήσονται κατὰ βούλησιν τῶν μαθητῶν, εἴτε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου, εἴτε εἰς τὴν τῶν μαθητῶν.

Οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας Ἀδαμαντοπῶλαι Φρανσουᾶς Πεῦρὲτ καὶ Υἱοὶ, ἐκομίσαντο ἐσχάτως ἐκ Βελγίου ὑέλους (τζάμια) τῶν παραθύρων. Οἱ προσερχόμενοι ὅπως ἀγοράσωσιν τοιούτους ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουν μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι ἔκ τε τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τῆς μετριωτάτης τιμῆς.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατείαν Λεουτσάκου κείμενον Ξενοδοχεῖον «Grand Hotel de la Ville» ὑπάρχουσι διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων Εὐρωπαϊκοὶ οἶνοι, σαλάται, σοῦπαι κλπ. πρὸς πώλησιν χονδρικῶς τε καὶ λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ῥάπτας, ὑποδηματοποιοὺς καὶ δι' ὁποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

Ἀριθ. 275.

Εὔρετ.

Β'. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Μυλωνᾶς δηλοποιεῖ ὅτι·

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8,212 καὶ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1868 ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ὑποθηκοδανείου συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ ποτὲ Συμβολαιογράφου Σύρου Ἀντωνίου Ῥενουάρδου καὶ ἐπικυρωθέντος παρὰ τοῦ κ. [illegible] ἑδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρ[illegible]δικῶν, κοινοποιηθέντος [illegible]μίμως μετὰ τῆς παρα[illegible] ἐπιταγῆς πρὸς πλη[illegible] τὴν 13 Αὐγούστου [illegible] ἐκ μέρους τοῦ δαν[illegible] Ἰωάννου Στεφάνου, [illegible] κατοίκου Σύρου, πρὸς [illegible] ὀφειλέτην Δημήτριον [illegible]τηρόπουλον, οἰνοπ[illegible] κάτοικον Ἑρμουπόλεω[illegible] ἐμφαίνηται ἀπὸ τὸ ὑπ[illegible] 248 ε. ε. ἐπιδοτήριον [illegible] δι' ἧς ἐπιταγῆς ἐπετ[illegible]ρηθεὶς ὀφειλέτης ἵνα [illegible] προθέσμως πληρώσῃ [illegible]

(Ἕπεται συνέχεια)